

בע"ח (אשקלון) 20134-10-15 - ר.ש. נ' מדינת ישראל

בע"ח (אשקלון) 20134-10-15 - ר.ש. ואח' נ' מדינת ישראל ואח'שלום אשקלון
בע"ח (אשקלון) 20134-10-15

1. ר.ש.

נגד

1. מדינת ישראל

בית משפט השלום באשקלון

[31.12.2015]

כב' השופטת דינה כהן, ס.נשיאה

החלטה

1. בעקבות עתירה לעיון בחומר חקירה שהגיש ב"כ המבקשת, הוזמנו שני תיקי רווחה. האחד על שם עדת תביעה והאחר על שם המבקשת - הנאשמת מי שהואשמה יחד עם בן זוגה בעבירות של התעללות נפשית/גופנית כלפי ילדיהם הקטינים. זאת, לאחר שב"כ המבקשת עתר לעיון בחומר חקירה כדלקמן: הרישום הפלילי של אמה של המבקשת- (להלן: גב' ת.) כולל מב"דים ותיקים סגורים וכן רשימת תלונות שהוגשה, ותיק רווחה של גב' ת..

לאחר קיום דיון אף הועבר לעיוני לבקשתי תיק החקירה.

2. כרקע יאמר בקצרה כי כתב האישום ייחס למבקשת עבירה של התעללות גופנית או נפשית בקטינים לפי סעיף 368 סיפא לחוק העונשין תשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום, במועדים שונים במהלך שנת 2013, במספר רב של פעמים, הכניסה המבקשת יחד עם בן זוגה (להלן: בני הזוג) את בתה - הקטינה, וילדם המשותף- הקטין (להלן: הקטינים) לחדר המקלחת, למשך דקות ארוכות כשפניהם מול קיר החדר המקלחת ובמעמד זה הורו בני הזוג לקטינים לעמוד במקום, זאת מבלי להניע את גופם או להתרחק מן המקום.

כך גם בין השנים 2012-2013 תקפו בני הזוג את הקטינים בכך שהכו אותם על ידיהם וישבנם, הזניחו אותם כשנשלחו לגן, הכניסו אותם לחדר השינה ואסרו עליהם לצאת ממנו למשך כשעתיים.

כמו כן, במהלך חודש יוני 2013 הכניסו בני הזוג את בתה- הקטינה של המבקשת לחדר השירותים בבית ונעלו את דלת השירותים כאשר הקטינה נותרה בשירותים צורחת. במעמד זה שהתה גב' ת. בביתם של בני הזוג למשך שעות ומסירבה המבקשת לבקשת גב' ת. לשחרר את הקטינה מן השירותים, הותירה ביחד עם בן זוגה את הקטינה בשירותים למשך כשעתיים נוספות.

בן זוגה של המבקשת הורשע לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של תקיפת קטינים בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382 (ב)(2) לחוק העונשין, תשל"ז. 1977.

3. לטענת ב"כ המבקשת, עדת היחידה המפלילה לכאורה את המבקשת היא הגב' ת. ומכאן הבקשה והחשיבות לאפשר לסניגור לכלכל הגנתו רק לאחר עיון בחומרים, שלשיתו הינם חומרי חקירה רלבנטים, לחקירות הנגדיות בתיק העיקר של עדי התביעה בפרט זו של הג' ת..

עוד טען ב"כ המבקשת כי חומר הראיות מלמד על תהיות ביחס לאמינותה של גב' ת. המחייבות את עיונו בתיק הרווחה על שם הגב' ת. ביחס לפרק הזמן בו נוכחה בבית עובר לאירוע המתואר בכתב האישום. מה גם שהנאשם עצמו התייחס לגב' ת. כאל מי ש"לא בדיוק עם רגליים על הקרקע", וטען ש"הכניסה לילדה לראש".

ב"כ המבקשת סבור שהעיון בחומר המבוקש הכרחי להכרעה בשאלת מהימנות העדה לרבות בהתייחס למצבה הנפשי.

4. על מנת לקדם את ההליכים הוזמנו תיקי הרווחה על שם הגב' ת. ועל שם המבקשת והגיעו לידי בית המשפט. בענין אפשרות העיון בתיק הרווחה על שם הגב' ת., ניתנה החלטתי ביום 17/12/15, על פיה קיבלתי את עמדת המשיבה לפיה המסלול הראוי לדיון הינו בדרך של פניה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב 1982 (עמ' 4, שורות 16-24 לפרוטוקול), זאת בהנחה הצורך בקבלת עמדת הגב' ת. שהיא עדת תביעה הצפויה להחקר.

על מנת להקל את ניהול ההליכים בפני המותב הדין בתיק העיקרי, לפי שמועד לשמיעת ראיות קרוב, ישמר החומר הנ"ל כחסי במזכירות בית המשפט במעטפה סגורה, למקרה שבית משפט יהא סבור שיש מקום ליתן הוראות, ככל שימצא לנכון, בענין מסמכים אלה.

בית המשפט בענין בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' ליאל שינר [פורסם בנבו] (23.1.14) מפי כב' השופט י' עמית בהתייחסו לתחולת סעיפים 74 ו- 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב 1982, ציין:

"המגמה לילך במסלול של סעיף 108 לחסד"פ, באה לידי ביטוי במיוחד כאשר החומר שנמצא בידי צד שלישי מעורר סוגיות של סודיות, חסיונות, ואינטרסים מוגנים אחרים....." (ראו עמ' 14 פסקה 20 לפסק הדין).

בהמשך, מציין כב' הש' עמית, כי על אף שהכלל אינו בלתי עביר, ככל שהחומר אינו בידי התביעה יש להעדיף את סע' 108 לחסד"פ, על מנת לאפשר את זכות הטיעון למי שעשוי להיפגע מחשיפת החומר (וראה לענין זה פס' 21 להחלטה).

נעשה ניסיון על ידי, על מנת לתרום לייעול הדיון בתיק העיקרי, להדרש לעמדת הגב' ת. בסוגיה באמצעות המשיבה, אולם הדבר לא הסתייע וב"כ המשיבה הצהיר כי נעשה ניסיון ליצור קשר עם הגב' ת., ללא הועיל.

לא מצאתי הצדקה לקיים דיון נוסף בענין, כאשר ניתן להדרש לעמדה ביום הקבוע לשמיעת הראיות, דיון אליו תוזמן העדה, ממילא.

היקף חומר הראיות אינו רב ויש להניח כי בתבונתו ישכיל הסניגור לכלכל הגנתו אף אם יורה בית המשפט לחשוף מסמכים מסוימים לעיונו על אף חסיונם במועד הקבוע לדיון. בכל מקרה יש להניח כי אם ידרוש זאת הסניגור ייעתר בית המשפט לאפשר השלמת חקירה נגדית (לאחר הפסקה או במועד אחר).

בענין הבקשה לצילום תיק הרווחה על שם המבקשת, התקבל לתיק בית המשפט תיק נזקקות (תנ"ז 4781-11-13) הכולל מסמכים הרלבנטיים לעניינם של הקטינים- ילדי המבקשת, מסמכים שחלקם נמצא בחומר החקירה שהועבר לעיון הסניגור ומן הראוי להידרש לעמדת פקידת הסעד לחוק הנוער על מנת להביא בחשבון במסגרת השיקולים זכויותיהם של צדדים שלישיים, - הקטינים.

עיון בכתב האישום מלמד כי פקידת הסעד, עו"ס גרבוז סופיה הינה עדה במשפט המתנהל כנגד המבקשת ועל כן מן הראוי להדרש לעמדתה במועד בו תוזמן לשמיעת הראיות.

אעיר כי בענין בש"פ 120/10 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.2.10) ציין כב' השופט י' עמית כי:

"לא בכל מקרה בו מוגשות בקשות מעין אלה, יש לעכב את שמיעת התיק העיקרי. כל מקרה צריך להיבחן לגופו, בין היתר, בהתחשב בהיקף הראיות, במספר העדים שאמורים להישמע ובתוכן עדותם הצפויה" (ראו עמ' 13 פסקה 30 לפסק הדין). בפרט הדבר נכון כאשר החומר שהעיון בו מתבקש רלוונטי לעד אחד או שניים או לחלק צר של זירת המחלוקת.

אשר על כן, נוכח הנסיבות שבפניי, יופנה הסניגור לעתור במסגרת סעיף 108 לחסד"פ בעניינים דלעיל.
לענין החומרים המסומנים מש/1, מש/2 - לאחר שעיינתי בהם, אין מידע רלבנטי או מידע שיש בו פוטנציאל הגנתי ולו בדוחק למבקשת ומשכך מוחזר למשיבה מבלי לאפשר לסניגור את העיון בהם.
(תיק החקירה וכן מעטפה ובה מסמכים מש/1 מש/2 הוחזרו לידי ב"כ המשיבה באולם במסגרת ניהול דיונים אחרים).
המזכירות תשלח עותק החלטתי בפקס לצדדים ותוודא קבלת ההחלטה אצל הצדדים.
ניתנה היום, י"ט טבת תשע"ו, 31 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.